

7 May 2019

ทุกคนนัดเจอกันที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิตอน 6 โมงเช้า เนื่องจากเครื่องออกประมาณ 9 โมงเช้า เราจึงต้องมาเช็คอินล่วงหน้าถึง 3 ชั่วโมง ระหว่างรอขึ้นเครื่องเราก็ได้พูดคุยกัน ทำความรู้จักกันเล็กน้อย เพื่อนบางคนก็ไปถ่ายรูปเล่นกันที่สนามบิน ส่วนเราก็นั่งคุยกับเพื่อนฆ่าเวลาไปค่ะ จนถึงเวลาขึ้นเครื่องบิน ทุกคนรู้สึกตื่นเต้นกันมาก มีแต่รอถ่ายรูปวิวนอกหน้าต่างกัน ไม่มีใครหลับบนเครื่องเลยค่ะ (55555)

อาหารกลางวันที่มาเสิร์ฟบนเครื่อง เราเลือกเป็นเมนูไก่คะ ราดน้ำส้มสายชู(?) ก็อร่อยดีนะคะ ใครว่าอาหารบนเครื่องบินรสชาติแย่นะขอเถียงสุดใจเลย เพราะอร่อยมาก แต่ส่วนตัวที่ชอบที่สุดในเซ็ทนี้ก็คือโซบะเย็นค่ะ

พอถึงสนามบินฮาเนดะ ก็ได้พบนักศึกษาชาวจีน 2 คนที่มาต้อนรับพวกเราตรงล็อบบี้ พวกเขาแจกป้ายชื่อ และบัตร suica ให้กับพวกเราทุกคน ซึ่งมันคือบัตรสำหรับใช้บริการรถสาธารณะของญี่ปุ่นโดยการเติมเงินเข้าไปในบัตร นอกจากนี้ยังสามารถใช้ซื้อเครื่องดื่มจากตู้กดน้ำได้อีกด้วย มันสะดวกมาก ๆ เลยค่ะ

จากนั้นเราก็นั่งรถของทางสนามบิน แล้วต่อรถบัสกลับหอเป็นเวลา 2 ชั่วโมงครึ่ง หอพักที่อยู่เป็นหอ International House ค่ะ มีนักศึกษาต่างชาติเข้าพักอยู่เป็นส่วนใหญ่ แต่กว่าจะกลับถึงหอก็ตึกมากแล้ว เลยได้ทำแค่เก็บของ อาบน้ำ เข้านอน เพื่อเตรียมตัวออกไปแต่เช้าในวันถัดไปค่ะ

8 May 2019

ช่วงสายๆ พวกเรามานัดเจอกับนักศึกษารุ่นพี่และอาจารย์ Sekiguchi เพื่อไปทานอาหารกลางวัน Ootoya
กันก่อนจะเดินทางไปมหาวิทยาลัยค่ะ

มหาวิทยาลัยโตเกียวเคยใช่เป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่บนเนินเขา จากหอเราต้องนั่งรถบัสมาลงที่สถานี
Kokubunji แล้วเดินขึ้นเนินต่ออีกเป็นกิโล ซึ่งแรกๆ ก็ต้องยอมรับเลยว่าเหนื่อยมาก แต่พอออกไปสักพักจะเริ่มชิน
ไปเอง แต่ขึ้นที่ต้องเดินขึ้นเนินก็ยังเหนื่อยอยู่ดีนะคะ ใครสุขภาพไม่แข็งแรงให้ทำใจไว้ก่อนเลย อย่าลืมเตรียมเงินซื้อ
แผ่นยาแปะแก้ปวดไว้ด้วยนะ ต้องได้ใช้แน่ ๆ 5555555555 สิ่งเดียวที่เย้ยวยาจิตใจของเราเอาไว้คือบรรยากาศของ
มหาวิทยาลัยนี้แหละค่ะ สวยมาก สวยจนไม่อยากกลับไทย

หลังจากนั้นทางนักศึกษาของที่นี่ก็พาเดินชมมหาวิทยาลัยนิดหน่อย และพาเข้าไปในห้องสมุดค่ะ จะเป็นตึกแยกออกมาเลย มีทั้งหมด 4 ชั้น ใหญ่โตอลังการมาก สิ่งที่ชอบอีกอย่างหนึ่งของที่นี่ก็คือ มีสกายวอล์ค เชื่อมกันทุกตึกเลยนะคะ สามารถเดินทะลุหากันได้ตลอด ก็อยากให้มหาวิทยาลัยของเรามีแบบนี้บ้างนะคะ เพราะคิดว่าสะดวกต่อการเดินไปเรียนข้ามตึกมาก ๆ เลย

พอตกเย็นหลังจากเลิกเรียนคลาสภาษาญี่ปุ่นแล้ว อาจารย์เขาก็พาพวกเราไปทานอาหารเย็นกันที่ร้าน Isekai แถวสถานี Kokubunji ก่อนกลับพอดีด้วยค่ะ

9 May 2019

วันนี้พวกเรามีเรียนภาษาญี่ปุ่นกันในตอนเช้า แล้วตอนเที่ยงก็ได้ไปเรียนทำ Okonomiyaki หรือพิซซ่าญี่ปุ่น ที่ Kunitachi กับพวกคุณป้าที่ Hikari Plaza ค่ะ คุณป้าใจดีทุกคน ให้เราลองทอดแป้ง พลิกแป้งเอง แล้วในตอนสุดท้ายก็มากินด้วยกันพร้อมกับเหมปุระค่ะ มีซูบมีโสะกับโมจิเป็นเครื่องเคียงและของหวานด้วย แต่ที่ประทับใจที่สุดก็จะเป็น Mugicha ที่คุณป้าชงร้อนๆ ให้พวกเราดื่มกันค่ะ มันคือชาข้าวบาร์เลย์ที่ทำจากเมล็ดข้าว หอมอร่อย ดื่มแล้วสดชื่นมากๆ ค่ะ คุณป้าเมื่อรู้ว่าเราชอบชานี้มาก ก็ใจดีแพ็คถุงชาให้เรากลับไปดื่มดื่มต่อด้วย อยากจะขอบคุณคุณป้าอีกครั้งเลยคะ

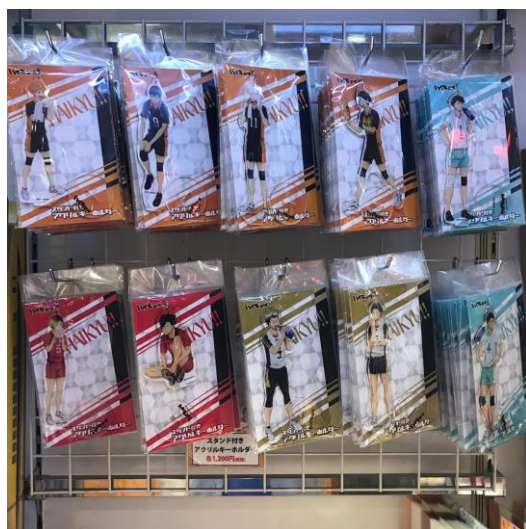

ยังไม่จบเพียงเท่านี้ เรายังได้ไปศึกษาดูงานต่อที่ Railway Technical Research Institute ซึ่งอยู่ในละแวกใกล้ๆ กัน ได้ความรู้เกี่ยวกับรถไฟมากมาย ถึงจะไม่ได้มีความสนใจในด้านนี้นัก แต่ก็รู้สึกคุ้มค่าที่ได้มีโอกาสเข้าไปเยี่ยมชมความล้ำสมัยของเทคโนโลยีของเขาค่ะ

10 May 2019

วันนี้ไปเที่ยวกันไกลหน่อย ต้องนั่งรถบัสด่วนด้วยรถไฟแล้วลงใต้ดินต่อ มาโผล่ที่ Tokyo Stock Market หรือที่เรียกกันแบบไทย ๆ ว่าตลาดหุ้น อาจารย์ Itabashi เป็นคนพาพวกเรามาเองค่ะ บอกเลยว่าได้เปิดหูเปิดตาสุด ๆ สำหรับนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจอย่างเรา เพราะได้เข้าไปดูตัวเลขหุ้นที่ไหลๆ ขึ้นลงอยู่ในสถานที่จริง ตื่นเต้นกว่าดูในจอโทรศัพท์เยอะ!

พอได้เดินทัวร์กันจนอึ้งใจ ก็ได้เวลาทานข้าวกลางวัน อาจารย์พามาเดินช้อปปิ้งที่ Tokyo Character Street ด้วยนะ ถูกใจสายอนิเมะอย่างพวกเราหลายคนแน่นอน มีหลากหลายร้านแนวให้เลือกเข้าไปดูของ แต่ได้ดูไม่ครบทุกร้านจริง ๆ เนื่องด้วยเวลาที่จำกัด

อาจารย์ยังพาเราไปที่ห้างสรรพสินค้า Daimaru ด้วย เป็นห้างที่ใหญ่มาก ๆ จำได้ว่ามีถึง 13 ชั้นเลย พวกเราได้เดินดูของแต่ละชั้นนิดหน่อย ทานขนมในร้านคาเฟ่ และจบที่ออกมาเดินเล่นใน Imperial Palace ค่ะ น่าเสียดายนิดหน่อยที่วันนั้นเขาไม่เปิดให้เข้าไปดูภายในตัววัง จึงได้เดินชมแค่ข้างนอกแทน

แม้จะได้ไปเที่ยวกันหลายที ก็ยังต้องกลับมาเข้าสัมมนาที่มหาวิทยาลัยต่อเนะคะ มาพูดคุยแลกเปลี่ยนข้อมูลกับนักศึกษาชาวญี่ปุ่นเกี่ยวกับโปรเจกต์ที่เราถูกมอบหมายให้ทำค่ะ ซึ่งคุยไปคุยมาก็มักจะได้ออกทะเลมาคุยเรื่องส่วนตัวกันแทน 5555 ก็ไม่เป็นไรค่ะคุยได้ ที่นี่เขาอยากให้เราสื่อสารกับคนญี่ปุ่นเยอะๆ อยู่แล้ว ไม่ว่าจะหัวข้ออะไรก็ตาม อย่างน้อยเราต้องได้ภาษากับความมั่นใจกลับไปบ้างค่ะ

12 May 2019

ถือว่าเป็นวันที่พวกเราตั้งตารอคอยกันมากที่สุดเลยก็ว่าได้ เพราะเป็นวันที่พวกเราต้องไปเที่ยวแถวภูเขาฟูจิกัน โดยวันนี้พวกเราไปกับอาจารย์ Obinata พอไปถึงเราก็ไปกินข้าวเที่ยงกันก่อน เป็นร้านขายอุด้ง เราสั่งอุด้งที่ขึ้นชื่อสำหรับ Kawaguchiko ก็คือ Houtou มาเป็นซามยักษ์เลยคะ เรากินไม่หมดต้องแบ่งกับเพื่อนกิน พอกินกันเสร็จเรียบร้อยแล้วเราก็ไปนั่งเคเบิลคาร์ นั่งเรือชมวิวกันที่แม่น้ำ Kawaguchiko แวะดูรูปภาพสวย ๆ ที่พิพิธภัณฑ์ก่อนจะกลับมาที่พักแล้วออกไปทานอาหารค่ำกับอาจารย์

13 May 2019

วันนี้เราไปเดินชมโรงงาน Kewpie หรือบริษัทที่เราคุ้นหูกันเพราะเป็นชื่อยี่ห้อมายองเนสค่ะ ที่นี้ไม่ได้ทำแค่มายองเนสอย่างเดียวแต่ยังทำผลิตภัณฑ์อื่นด้วย เช่น ซอสเทรียกิ ครีมช็อกโกแลต น้ำผลไม้ และอื่นๆ อีกมากมาย คิดว่าเป็นบริษัทที่สุดยอดมากเลยนะ เขาพยายามใช้ทรัพยากรที่มีให้ไม่สิ้นเปลืองอย่างเช่น ไข่หนึ่งฟอง ก็สามารถเอาไปทำประโยชน์อย่างอื่นได้อีกหลายอย่างนอกจากมายองเนส เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมจริง ๆ ค่ะ

ที่นี่ทางอาจารย์ Kato เขามารับเรา ให้เราเลือกว่าจะเที่ยวต่อหรือจะกลับพร้อมกันกับเขา ซึ่งเราเลือกไปเที่ยวกันต่อค่ะ มาถึงที่ก็ต้องเอาให้คุ้ม 5555555 แต่ว่าเราไม่ได้ไปที่สวนสนุก Fuji Q Highland ตามตารางนะ เราเลือกไปเที่ยวที่ Music Forest Museum ค่ะ สวยมาก เป็นสวนดอกไม้และมีเพลงเปิดสไตล์คลาสสิกหน่อยๆ ดอกไม้ที่นี่ก็ปลูกตามฤดูกาลด้วยนะค่ะ ใครชอบถ่ายรูปเราก็ขอแนะนำให้นำมาที่นี่เลย

14 May 2019

พวกเรากลับมาเรียนที่มหาวิทยาลัยตามปกติ เตรียมทำสไลด์สำหรับงานฟรีเซนต์ แล้วก็เข้าสัมมนาเหมือนเดิม ที่พิเศษขึ้นมาก็คือ อาจารย์พาเราเข้าไปดูภายในครัวของร้านเบเกอรี่ Quignon ที่อยู่ในโรงอาหารของมหาวิทยาลัย อารมณ์ประมาณร้านขนมปัง Yamazaki ของบ้านเรา แต่ว่าร้านนี้เขาจะเน้นทำขนมปังที่เป็นของควาเสียมากกว่า เช่น ขนมปังไส้แกงกะหรี่ ซาลาเปาทอด หรือขนมปังทูลูที่มีชื่อเสียงที่สุดของร้าน

15 May 2019

พวกเราได้ไปเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติกับอาจารย์ Haraguchi ที่ Life Safety Learning Center ค่ะ ที่นั่นเขามีห้องจำลองสถานการณ์ให้เราได้ลองซ้อมจริง อย่างเช่น เหตุการณ์แผ่นดินไหว หรือไฟไหม้ นอกจากนี้ยังมีการสาธิตปฐมพยาบาลเบื้องต้น รวมทั้งการทำ CPR โดยมีเจ้าหน้าที่เป็นผู้สอนอีกด้วย ได้รับทั้งความรู้และประสบการณ์เต็มๆ เลยค่ะ แต่ที่ตราตรึงใจที่สุดคงเป็นตอนที่เขาพาพวกเราไปดูหนัง แอนิเมชันที่เล่าเรื่องเกี่ยวกับ 3 เหตุการณ์ภัยพิบัติที่รุนแรงที่สุดของญี่ปุ่น ดูแล้วรู้สึกอินตาม และตระหนักว่าชาวญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับเรื่องนี้จริงๆ เขาถึงได้สร้างสถานที่อบรมขึ้นมาให้เราได้เข้ามาเรียนรู้กันค่ะ

16 May 2019

เป็นวันที่พวกเราได้ลองสวมชุดกิโมโน แต่ทางนั้นบอกว่าเป็นยูกาตะ ดังนั้นก็จะเรียกยูกาตะตามเขาแล้วนะคะ 555555 วิธีการใส่ค่อนข้างซับซ้อน แค่ว่าเขาใส่ให้ว่าแอบยากแล้ว ถ้าให้ใส่เองนี่ว่าทั้งวันก็ไม่น่าเสร็จ แต่ไม่ต้องเป็นห่วงไปนะคะเพราะเขาเป็นคนเลือกชุดตามส่วนสูงและใส่ให้เราเรียบร้อยแล้ว

ใส่ชุดเสร็จแล้วยังไม่พอ เราต้องไปทำภารกิจต่อไปค่ะ ไปเรียนเต้น Hanagasa-ondo เหมือนจะเป็นการเต้นแบบพื้นบ้านของญี่ปุ่น โดยมีพริอพเสริมเป็นร่มค่ะ แต่มุมจะแตกต่างจากร่มปกติตรงที่ไม่มีไม้จับ แต่มีกระดิ่ง ตกแต่งด้วยกระดาษที่ทำเป็นทรงดอกไม้ เรียงกันเป็นรูปบวง ในส่วนของท่าเต้นขอบอกว่า ดูเขาเต้นเฉย ๆ อาจจะคิดว่าง่าย แต่พอมาลองเต้นเองก็มีแยกประสาทไม่ออกเหมือนกันนะคะ แต่ก็ไม่ได้ซีเรียสอะไรค่ะ เราก็มารับรู้ สัมผัสวัฒนธรรมของเขาไป

ช่วงบ่ายก็เข้าสู่เต็มเลยคะ ทำสไลด์ เข้าสัมมนาวันไป ในวันนี้ก็สัมมนาเป็นครั้งสุดท้ายแล้วคะ ก่อนจะเข้าสู่ช่วงพิธีเซนทำงานของจริง

หลังจากเสร็จจากการเข้าสัมมนา ทางอาจารย์และเหล่านักศึกษาที่เข้าสัมมนากับเราก็คงพาพวกเรามารับประทานมื้อค่ำด้วยกัน ถือเป็นงานเลี้ยงส่งท้ายปิดคอร์สไปในตัวด้วย

17 May 2019

เรียกได้เลยว่าเป็นวันที่แทบเครียดพอ ๆ กับวันสอบไพนอล เพราะต้องพิธีเซนทำงาน ทั้งโปรเจกต์ของวิชา ภาษาญี่ปุ่นในตอนเช้า และโปรเจกต์หลักอีกอย่างหนึ่งในตอนบ่าย แต่ทั้งสองงานเราก็ก้าวผ่านมันไปได้ด้วยดี และพวกเราก็ก็นับว่าโชคดีจากอาจารย์ทุกคนคะ ว่าพยายามได้ดี ทางอาจารย์เขาก็พยายามทำความเข้าใจในสิ่งที่เรานำเสนอออกมาด้วยนะคะ รู้สึกดีใจมากเลยคะ ความกังวลก็ลดลงไปด้วย สรุปแล้วก็ไม่ค่อยมีอะไรน่ากลัวเลยคะ ขอแค่กล้าพูดออกมา ผิดถูกก็ไม่มีใครว่า แค่ว่าเราแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจในการสื่อสารออกมาก็พอ

19 May 2019

เป็นวันสุดท้ายที่ได้อยู่ที่ญี่ปุ่นแล้ว พวกเราก็เก็บของทำความสะอาดห้องพักร�ียบร้อย กล่าวลาผู้ดูแลหอ ก่อนจะเช็คเอาท์จากหอพักแล้วเดินทางมาที่สถานี Kokubunji เพื่อรออาจารย์ Obinata เนื่องจากเขาจะมาส่งพวกเราไปยังสนามบินฮาเนดะ รอบนี้เราไปสนามบินด้วยการนั่งรถไฟ เป็นการนั่งที่ทรหดมากเพราะแทบจะไม่ได้นั่ง แล้วยังต้องต่อรถไฟหลายขบวนอีก โหดที่สุดแล้วจริง ๆ

พวกเรามาถึงที่สนามบินเวลา 6 โมงเย็นกว่า ๆ คนก็เริ่มมาต่อคิวรอเช็คอินไฟล์ท์กันเยอะแล้ว เดินซื้อของฝาก บวกกินข้าวเย็นอีกก็ 3-4 ชั่วโมงได้เวลาขึ้นเครื่องพอดี อย่างแรกที่ทำบนเครื่องบินคือนอนเอาแรงกันก่อนเลย แล้วตื่นมาก็ได้เวลากินข้าวอีกที่ตอนดึกสอง เฮ้ย เขามาเสิร์ฟอาหารจริง ๆ นะ!!!!

แล้วทุกคนก็มาถึงประเทศไทยโดยสวัสดิภาพ ที่เวลาตี 3 เกือบจะ 4 ถือว่าถึงเร็วที่กำหนดไว้ในตาราง ทุกคนมารอรับกระเป๋ากันก่อนจะแยกย้ายกลับบ้าน โดยไม่ลืม 13 วันที่ได้ใช้ชีวิตอยู่ที่ประเทศญี่ปุ่น ถึงแม้จะมีช่วงเวลาที่ไม่เป็นใจบ้าง แต่ทุกคนก็ผ่านมันมาได้แล้วนะ ต้องขอขอบคุณอาจารย์ทุกท่านและนักศึกษาที่ TKU ที่ให้การต้อนรับและดูแลเราอย่างเป็นกันเอง และขอบคุณเพื่อน น้องๆ ที่ได้มาอยู่ร่วมกันตลอดโครงการนะ

ชนิกานต์ พิมทอง